

χιπελάγη (Καρολίνοι, Σευχέλλαι) ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν κοραλλίων διὰ τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ εὐρισκομένων συστατικῶν τῆς στερεᾶς. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τὴν μεταξὺ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἡ νίκη ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν δευτέραν, πότε ὅμως θέλει αὕτη ἐπέλθει εἶναι ἀδύνατον μετ' ἀκριβείας νὰ ὀρίσωμεν.

I. Π. ΔΟΑΝΙΔΗΣ

Η ΓΡΟΕΝΔΑΝΔΙΑ

Ἀπὸ δέκα καὶ πέντε ἐτῶν πλοῖα τοῦ δανικοῦ ναυτικοῦ ἐπιχειροῦσι καθ' ἕκαστον θέρος ταξίδια εἰς Γροενλανδίαν πρὸς ἐπιστημονικὴν αὐτῆς ἐξερεύνησιν. Οὐδεμία τῶν ὑπερβορείων χωρῶν παρουσιάζει ὑπὸ γεωλογικὴν ἔσποψιν φαινόμενα τόσον ἀξιοσπουδάστα ὅσον ἡ Γροενλανδία, οἱ δὲ δανοὶ ἀξιωματικοὶ πλείστας καὶ πολλοῦ λόγου ἀξίας παρατηρήσεις ποιοῦνται κατ' ἔτος ἐν αὐτῇ. Εἰς τούτων, ὁ ταγματάρχης Jensen, ἐξέδοτο ἐσχάτως βιβλίον τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐρεῦνας ἀναγράφον ἐκ τούτου ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς περὶ τῆς χώρας ταύτης πληροφορίας.

Τὸ μείζον τῆς Γροενλανδίας μέρος (1) καλύπτεται, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ παγετῶνος παμμεγίστου, τοῦ μεγαλειτέρου τῆς γῆς, τοῦ καλουμένου ὑπὸ τῶν κατοίκων Jlandsis, ὃ ἐστὶ παγετῶν ἠπειρωτικῶς. Περὶ τὸν παγετῶνα τοῦτον ἐκτείνεται χώρα ὀρεινὴ ὑπὸ βαρυτάτων διασχιζομένη φιορδῶν(2), εἰς ἃς μόνον μικροὶ τοπικοὶ παγετῶνες ὑπάρχουσιν. Τῆς χώρας ταύτης τὸ πλάτος εἶναι ποικίλον· εἰς μὲν τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς μόλις φθάνει τοῦτο χιλιόμετρα τινα, ἐν ᾧ τὸναντίον εἰς τὰς δυτικὰς (εἰς Β πλάτος 67°) ὑπερβαίνει τὰ 180. Ἐπ' αὐτῆς εὐρίσκονται αἱ δανικαὶ ἀποικίαι. Εἰς τὴν εὐεργετικὴν καὶ φιλόνηρον τῆς Δανίας προστασίαν ὑπάγονται κυρίως οἱ τὰ δυτικὰ τῆς Γροενλανδίας παράλια κατοικοῦντες Ἑσκιμῶι, ἐσχάτως δὲ μόνον συμπεριελήφθησαν εἰς αὐτὴν καὶ οἱ τῶν ἀνατολικῶν, οἵτινες ἦσαν μέχρι τοῦδε ἐντελῶς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἀπεξενωμένοι. Οἱ εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια κατοικοῦντες εἶναι ὀλίγιστοι· ὁ ταγματάρχης Holm ὁ ἐξερευνησας αὐτὰ κατὰ τὰ ἔτη 1884 καὶ 1885 ἀναβιβάζει αὐτοὺς μόλις εἰς 548. Πέραν τοῦ πολιτικοῦ κύκλου μόνον κατὰ τὸ 1823 εὐρέθησαν Ἑσκιμῶι, ἔκτοτε δὲ οὐχί φαίνεται ὅτι ἅπαντες οἱ δυστυχεῖς οὗτοι κατεστράφησαν εἰς τὰ ἄξενα ταῦτα μέρη παλαιόντες κατὰ τοῦ ψύχους. Εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν κατοικοῦνται μόνον τὰ πρὸς νότον τῆς Μελβούρνης, μικρὰ δὲ τις φυλὴ εὐρίσκειται παρὰ τὸν πορ-

θμὸν τοῦ Smith ἢ Tasiusak εἶναι ἡ βορειότερα τῆς Γροενλανδίας ἀποικία καὶ ἐκ τῶν μονίμως κατακημένων μερῶν τῆς γῆς τὸ μᾶλλον πρὸς τὸν πόλον γειτονεῖον, (73°, 27). Ἐπὶ τῆς ἀπ' αὐτῆς μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Farwel ἐκτάσεως εὐρίσκονται διεσκορπισμένοι 10,122 ἰθαγενεῖς, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν κατοικοῦσι τὰς δανικὰς ἀποικίας, ἄλλοι δὲ ζῶσι τῆδε κακεῖσε παρὰ τὰς φιορδας. Τούτοις προσθετόν καὶ 200 περίπου Εὐρωπαίους ἱεραποστόλους καὶ ὑπαλλήλους τῆς δανικῆς κυβερνήσεως.

Ἐκεῖθεν τῆς ζώνης ταύτης ἐκτείνεται ὁ μέγας παγετῶν, ὅστις καλύπτει διὰ τῆς κρυσταλλώδους αὐτοῦ μάζης ἅπαν τῆς χώρας τὸ ἐσωτερικόν, ἀπολήγει δὲ παρὰ τὰς φιορδας εἰς βραχιόνας παγετανικοῦς, ὡς κλαδία τῶν ὁποίων δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν οἱ μεγαλειέτεροι παγετῶνες τῶν Ἄλπεων. Οἱ μέχρι τῶν φιορδῶν φθάνοντες βραχιόνες οὗτοι εἰσχωροῦσι διὰ τῆς πρὸς τὰ πρόσω κινήσεως αὐτῶν καὶ ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ ἐκεῖ ἀπολύουσιν τοὺς πελωρίους ἐκείνους τῶν ὑπερβορείων θαλασσῶν πλεόντας πάγους (icebergs), τοὺς παρὰ τὰ παράλια τῆς Γροενλανδίας εἰς μέγα πλῆθος ἀπανταμένους. Εἰς μόνην τὴν δυτικὴν ἀκτὴν αὐτῆς ἀριθμοῦνται εἴκοσι· καὶ ὅκτω τοιοῦτοι τοῦ κεντρικοῦ παγετῶνος βραχιόνας, ἀφ' ὧν ἀδιαλείπτως ἀποσπῶνται πελώρια τεμάχια πάγου τοῦ θαλασσίου ὕδατος ἐπιπλέοντα.

Τοῦ κεντρικοῦ παγετῶνος ἡ ἐπιφάνεια εἶναι λίαν ἀνώμαλος διασχιζομένη ὑπὸ ῥηγμάτων μέχρι τοῦ πυθμένος αὐτοῦ ἐξικνουμένων καὶ φέρουσα λοφίσκους πάγου δίδοντας αὐτῇ τὴν ὄψιν ὠκεανοῦ ὑπὸ δεινῆς τρικυμίας μαστιζομένου. Εἰς πολλὰ μέρη τὰ ῥήγματα ταῦτα εἶναι τόσο πολλὰ καὶ τόσο πλησίον ἀλλήλων κείνται, ὥστε μόνον λωρίδες πάγου στενώτεροι τοῦ ἀνοίγματος τῶν ῥηγμάτων χωρίζουσι αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων· τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ παγετοῦ ἐπὶ ἐκτάσεως πολλῶν χιλιομέτρων. Φαντάζεται πᾶς τις πόσον κοπιώδης ἀποβαίνει ἡ ἐπὶ τοιοῦτου ἐδάφους πορεία. Καὶ ὅμως τοῦτο δὲν ἐκώλυσε τοὺς ἀληθεῖς τῆς ἐπιστήμης ἐργάτας νὰ προβῶσιν εἰς τὸ ἐξερευνητικὸν αὐτῶν ἔργον· τὸ 1878 ὁ Jensen διέτρεξε ἐντὸς τῆς χώρας ταύτης ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλ. δέκα δὲ ἔτη βραδύτερον ὁ νορβηγὸς Nansen διήλθεν αὐτὴν ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς.

(Ἐκ τῆς «Revue Scientifique»).

I. Π. Δ.

Η ΑΛΙΕΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῶι ΠΕΡΣΙΚῶι Κόλπῳι

(1) Ἡ ὅλη τῆς Γροενλανδίας ἑκτασις εἶναι εἰσεί ἀγνωστος· τὸ μέχρι τοῦδε ἐξηρυσνημένον μέρος εἶναι 2,170,000 \square χιλιομῶν ἰσοῦται δηλαδή πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς Εὐρώπης καὶ πλεον ἔτι. Σ. Μ.

(2) Οὕτω καλοῦνται κόλποι βαθῆς ἐν τῇ ξηρᾷ εἰσχωροῦντες στενοὶ καὶ διακεκλιδισμένοι, ἔχοντες τὰς ἀκτὰς αὐτῶν ἀποκρήμνους καὶ ἀπαντῶμενοι ἐν τῇ Σκανδιναυικῇ γερσονήσῳ καὶ ἰδίως τῇ Γροενλανδίᾳ. Σ. Μ.

Καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν αὐτοῦ φέρει ὁ Περσικὸς κόλπος μεγάλην μαργαριτοφόρων ὀστρέων πληθύν, ζωηρὰ δὲ παρὰ τὰς ἀκτὰς του διενεργεῖται τῶν πολυτίμων τούτων μαλακίων ἡ ἀλιεῖα. Ἴσως ἡ συσσώρευσις των αὐτῆ ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ σχετίζεται πρὸς τὰ ἐν τῷ πυθμένι του ἀναβλύζοντα ἄφθονα γλυκῆ ὕδατα· ὅπως καὶ ἂν ἔχη εἰς